

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tordai Csaba ügyvéd (címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Jaczkovics Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Hegedűs Eszter ügyvéd) által képviselt Eötvös Loránd Tudományegyetem (címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 31. napján kelt 4.P.24.069/2016/29. számú ítélete ellen a felperes részéről 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül elektronikus másolatban küldje meg a felperes részére a 2010. szeptember 1-től 2016. július 5-ig terjedő időszakra vonatkozóan az egyetemi és kari hallgatói önkormányzatok tisztségviselőinek történt összes kifizetés átutalásának időpontját.

A felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség mértékét 100.000 (Százezer) forint + áfa összegre leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Megállapítja, hogy a peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperesnek arra történő kötelezését kérte, hogy a 2010. szeptember 1-től az adatkérés teljesítéséig a hallgatói önkormányzati tisztségre vagy közéleti tevékenységre tekintettel az egyetemi és kari hallgatói önkormányzatok tisztségviselőinek történt összes kifizetés alábbi adatait adja ki szerkeszthető Excel-táblázatban:

- a jogosult neve,
- a jogosult tisztsége,
- a jogosult által a hallgatói önkormányzati tisztségviselőként eltöltött évek száma,
- a jogosult által hallgatott szakot oktató kar neve,
- a kiutalás indoka,
- a kiutalás jogcíme,
- a kiutalt összeg, vagy pénzbeli érték nagysága,
- az átutalás napja.

A 2016. november 11. napján megtartott tárgyaláson (3. sz. jegyzőkönyv) keresetét - az alperes részleges teljesítésére tekintettel - módosította és azt kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy

- a Bölcsészettudományi Kar vonatkozásában megküldött, 2010. szeptember 1-től 2013. június 30-ig terjedő időszak PDF formátumba foglalt táblázatos adatait Excel-táblázatba foglalva adja ki,
- a hallgatói önkormányzatok tisztségviselőinek történt összes kifizetések tekintetében az átutalások napját is adja ki, mind a kilenc kar vonatkozásában,
- az Állam- és Jogtudományi Kar, a Bárczy Gusztáv Gyógypedagógiai Kar, a Pedagógiai és Pszichológiai Kar, valamint a Társadalomtudományi Kar vonatkozásában a hallgatói önkormányzatok tisztségviselőinek történt kifizetések tekintetében tüntesse fel azt, hogy a jogosult milyen tisztsége után került sor átutalásra. Utalt arra, hogy a Társadalomtudományi Kar vonatkozásában a tisztségviselő neve mellett a 2011. január 1-től 2012. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan nem került feltüntetésre ezen adat.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását indítványozta.

Védekezése szerint a hallgatói önkormányzatok tisztségviselőinek történt összes kifizetés átutalása napjára vonatkozó adatok kiadására irányuló kereseti kérelem nem megalapozott, az igény teljesítéséhez ugyanis olyan adat előállítása szükséges, amire a Szervezeti és Működési Szabályzatának I. kötete, a Szervezeti és Működési Rend 15. számú mellékletének 28. § (4) bekezdése, továbbá a 6. számú mellékletet képező Adatvédelmi Szabályzat 36. § (4) bekezdése értelmében nem köteles.

A kért adatszolgáltatást lehetőségéhez mérten teljesítette amellett, hogy a Társadalomtudományi Kar vonatkozásában a 2011 januárjától 2012 januárjáig terjedő időszakra vonatkozó adatok is kiadásra kerültek. A nála működő hallgatói önkormányzat rendelkezésére álló adatokat teljes egészében továbbította a felperes részére, a teljesítettnél bővebb adatsor nem elérhető, tekintettel arra, hogy hivatalos nyilvántartás a hallgatói önkormányzatának tisztségviselőiről nem létezik.

Közéleti ösztöndíjban a hallgatók nemcsak tisztségviselésre, hanem egyéb tevékenységükre tekintettel is részesülhetnek, amennyiben az odaítélés alapja nem a tisztség volt, a nevük mellett a tisztség nem szerepelhet.

A Bölcsészettudományi Kar vonatkozásában a 2010. szeptember 1. napjától 2013. június 30. napjáig terjedő időszakra PDF-formátumban teljesített adatközlés Excel formátumba átalakítása aránytalan nehézséggel jár. A rendelkezésre bocsátott adatokkal csak a Bölcsészettudományi Kar rendelkezett papír alapon, az adatigénylés ezen részének teljesítésére ezért kizárólag PDF formátumban volt lehetőség. A 27 db PDF fájl - melyek egyenként akár 7 oldal terjedelmet is elérnek - csak kézi adatbevitellel alakíthatóak át Excel fájlá.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az eljárás illetékmentes. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 266.700 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában idézte az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 26. §-át, 30. § (2) bekezdését, 31. § (2) bekezdését, a nemzeti felsőoktatásról szóló, 2011. évi CCIV. törvény 60. §-át, 61. § (1) bekezdés a) pontját.

Az alperes által a Bölcsészettudományi Kar vonatkozásában PDF formátumban rendelkezésre bocsátott állomány Excel-táblázatba történő átalakítása tekintetében arra mutatott rá, hogy e tekintetben a felperes az alperes által a munkaeő igény körében előadott körülményeket nem vitatta. Önmagában annak nem tulajdonított jelentőséget, hogy az alperesi munkavállalói létszám

mekkora mértékű, tekintettel arra, hogy a felperesi kérelemben megjelölt formátummá történő átalakításra az alperesi munkavállalók túlnyomó része - munkaköri leírása - alapján nem hívható fel. Azt sem tekintette perdöntő körülménynek, hogy az alperes költségtérítési igénnyel e körben nem élt. Az alperes ELTE Adat, Stratégiai és Információkezelési Irodájának a kapacitását vette alapul, amely két főállású munkavállaló és 1 részmunkaidőben alkalmazott munkavállaló tevékenységét jelenti. Megállapította, hogy az alperes rendelkezésére álló humán erőforrás egyharmadát kitevő felperesi igény teljesítése olyan mértékű, hogy az a felperesi adatigényléshez hasonló kérelmek teljesítésére biztosított munkaerő állományának feladatai mellett az Infotv. 30. § (2) bekezdésében írtak szerint aránytalan nehézséget jelentene az alperesnek. Erre tekintettel a felperes keresetét e körben elutasította.

Az alperes részbeni adatszolgáltatása körében a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény 60. §-ára és 61. § a) pontjára utalással arra mutatott rá, hogy a felperes a perben érvényesített igényhez hasonló adatigényléssel 2015. április 14-én már élt, az ELTE ÁJK hallgatóinak 2012. szeptember 1-től 2015. április 14-ig tartó időszakban, kari közéleti ösztöndíjként és kiemelkedő hallgatói teljesítmény egyszeri ösztöndíjaként történt összes kifizetések kiadását kérte, a jogosult nevének, tisztségének, a kiutalás indokának, jogcímének, céljának, a kiutalt összegnek, vagy pénzbeli értéknek, az átutalás napjának feltüntetésével, amely igénylésnek az alperes a bíróság döntése alapján eleget tett, vagyis a kereset szerinti adatok részbeni teljesítésére korábban már sor került.

Ebben a körben azonban a per megszüntetésére nem látott okot, tekintettel arra, hogy a korábbi és a jelen perbeli adatigénylés között hosszabb idő telt el, ezen idő alatt jelentős mértékben átalakult az igényelt adatok köre, azok kimutatásának módja, így a két adatigénylés teljes mértékben nem volt egymásnak megfeleltethető.

A 64.P.22.295/2015/4. számú eljárásban megállapított körülményekből azt vette alapul, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv, melynek önálló jogalanyisággal nem rendelkező szerve a hallgatói önkormányzat, így az Infotv. 26. § (2) bekezdése és az Nftv. 60. § (1) bekezdésének helyes értelmezése alapján az alperes esetén a hallgatói önkormányzat vonatkozásában történt kifizetések közérdekből nyilvános adatnak minősülnek.

Vizsgálta, hogy az alperes a kiadni kért adatállománnyal rendelkezik-e. E körben a felperes azon előadását, miszerint Magyarország 20 legnagyobb egyeteme közül 17 már teljesítette az adatigénylésben megjelölt adatok továbbításával kapcsolatos kérelmet, figyelembe venni nem tudta, tekintettel az alperes által helyesen hivatkozott önkormányzatiság elvére és arra, hogy egyes egyetemeken e körben az adatállomány rögzítése, összeállítása, illetőleg annak archiválása - általános norma hiányában - eltérő módon történik.

Arra a megállapításra jutott, hogy az ELTE ÁJK HÖK adatállományával kapcsolatos táblázatos formában rögzített adatközlés önmagában nem bizonyítja, hogy az alperes a megjelölt adatállománnyal ténylegesen rendelkezik és az annak összeállításával kapcsolatos tevékenység a jelen perre is irányadó, ugyanis az alperes e körben tett és a felperes által sem cáfolt előadása szerint a perbeli adatigénylés nagyságrendekkel nagyobb mennyiségű adat rendszerezésével, táblázatos formában történő bemutatásával jár együtt. Az ELTE ÁJK HÖK által előállított táblázat a kinevezés időpontjára sem tesz utalást. A felperesre hárította annak jogkövetkezményét, hogy bizonyítsa, miszerint az alperes az adatigénylésben megjelölt adatállománnyal ténylegesen rendelkezik. A felperes ugyanakkor e körben csak közvetett utalásokat tett, a konkrét adatállomány előállításának jogszabályi kötelezettségét, annak konkrét leírását az adatigénylésben szereplő nyolc egyetemi kar vonatkozásában bemutatni nem tudta.

Megállapította, hogy az egyes iratok egyenként történő megvizsgálása, azaz az adatigényléssel érintett évekre az egyes hallgatói tisztségviselők megválasztását tartalmazó jegyzőkönyvek kigyűjtése annak megállapítása végett, hogy ki, mikor, milyen tisztségre, milyen időtartamra került megválasztásra, önmagában rendkívül időigényes, számos személy munkaidejét komolyan igénybe vevő tevékenységnek számít, a tisztségviselőkkel történő elnöki kapcsolattartás érdekében létrehozott adatállomány pedig csupán a tisztséget betöltő személy nevét és a tisztséget tartalmazza, a személy tisztségben eltöltött idejére vonatkozó adatot nem.

Az alperes csupán állította, de az Infotv. 31. § (2) bekezdése szerint nem bizonyította, hogy a kigyűjtött adatokhoz a tisztséget viselő hallgató NEPTUN kódjának hozzárendelése az adatkezelővel szemben támasztott követelményt meghaladó mértékű feladat lenne.

A tisztséget viselő hallgatók NEPTUN kódok szerinti NEPTUN profilból történő, egyesével való kiválasztása és annak beazonosítása, hogy az egyes NEPTUN profil milyen hallgatói, önkormányzati tisztségnek megfelel meg, jelentős alperesi kapacitásokat kötne le, a szükséges adatszűrés elvégzésére a NEPTUN rendszer nem alkalmas, azt manuálisan kell elvégezni.

A NEPTUN profilon belüli kifizetések listázása, majd ezt követően a közéleti ösztöndíj címén történő kifizetések leszűrése szintén nem tartozik olyan tevékenységhez, amelynek az alperestől történő elvárása a vonatkozó törvényi rendelkezéseket meghaladó alperesi tevékenységet feltételezne. A közéleti ösztöndíjban részesülő személyek kettébontása aszerint, hogy a felsőoktatásban résztvevő hallgatók juttatásairól és az általuk fizetendő egyes térítésekről szóló 51/2007. (III. 26.) Kormányrendelet 10. § (4) bekezdése szerinti juttatás közül melyikben részesül a hallgató, kiemelkedően fontos mozzanata a felperesi adatigénylésnek, ugyanis a közéleti ösztöndíj egyetemi vagy kari közéletben kiemelkedő, a tantervi követelményeken túlmutató tevékenységet végző hallgató részére történő juttatásával kapcsolatos adat, nem tekinthető közérdekű adatnak, ellentétben a hallgató tisztségére tekintettel biztosított díjazással. A felperes a perben nem tudta cáfolni, hogy a közéleti ösztöndíj címén teljesített kifizetésekből milyen módon lehetne tovább szűrni azt, hogy az kifejezetten tisztségviselésre tekintettel került-e kifizetésre az adott személy részére, és annak konkrét bemutatása sem történt meg részéről, hogy az adatmegbontás miképpen végezhető el. A közéleti ösztöndíjban részesülők adatállományának megbontása szerinti szűrés önmagában is jelentős adatvizsgálatot tenne szükségessé, az adatközlés két, akár három szabályozási időszakot is érintene.

A még nem teljesített adatkiadás olyan mértékű tevékenység elvégzésével lenne csak teljesíthető, amely nem végezhető el az adatelőállítás fogalmi körébe nem sorolható adatrendezéssel, csoportosítással, egyszerű számtani művelettel, az alperes rendelkezésére álló adatokból nem tudja kinyerni, és ez a tevékenység számottevően elvonná alperes munkavállalóit hivatali tevékenységüktől. Erre tekintettel az adatigénylést az Infotv. 26. § (1) alapján elutasította.

A Pp. 78. § (1) alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperes élt fellebbezéssel, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet akként való megváltoztatását kérte, hogy a másodfokú bíróság a keresetének adjon helyt, az alperest első- és másodfokú perköltségben marasztalja, másodlagosan kérte az őt terhelő perköltség összegének mérséklését 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése alapján.

Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlanul rendelkezett úgy, hogy az alperesnek a hallgatói önkormányzati tisztségviselők számára juttatott ösztöndíj átutalások napjaira vonatkozó adatokat nem kell kiadnia. Az erről szóló keresetpontosítás elutasítását az elsőfokú bíróság nem indokolta, holott a Pp. 213. § (1) bekezdése alapján az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

A bírói gyakorlat szerint egyszerű műveletek elvégzése nem jelenti új adat előállítását és arra az adatkezelők kötelesek. Utalt a Kúria Pfv.IV.20.528/2014/11. számú határozatára.

Előadta, hogy az átutalás napjára vonatkozó adatot legalább abban a részben ki kellett volna adnia az alperesnek, amely részben az adatok elektronikusan rendelkezésre állnak. A Bölcsészettudományi Karra vonatkozó, 2010. szeptember 1-től 2013. június 30-ig tartó időszak kivételével a BTK és valamennyi más kar adatait elektronikus formában küldte meg az alperes, vagyis a BTK-ra vonatkozó, a fenti időszakot felölelő adatok kivételével rendelkezik jól feldolgozható adatbázissal a hallgatói önkormányzatnak történő kifizetésekről, amelyekhez egyszerű művelettel csatolható a kifizetések, átutalások szintén elektronikusan rögzített időpontjai. Ehhez hasonló, egyszerű rendszerezési feladatok nem jelentik új adat előállítását, ez az alperestől elvárható, az nem okoz számára aránytalan munkaterhet. Megjegyezte, hogy a kiutalás dátumának ismerete azért releváns mert így követhető, hogy minden hónapban történt-e kifizetés, vagy esetleg egy-egy nagyobb összeg több havi visszatartott kifizetés egyösszegű átutalása. Csupán az átutalások napjának ismeretében ellenőrizhető, hogy a hallgatói önkormányzati kifizetések a belső szabályzatoknak megfelelő ütemezésben, vagy attól eltérően történnek.

A Bölcsészettudományi Kar 2010. szeptember 1-től 2013. június 30-ig tartó időszakra vonatkozó adatainak Excel-táblázatban való kiadása nem jelent aránytalan munkaterhet az alperes számára. Nyolc kar vonatkozásában az alperes az adatigénylésben kért, szerkeszthető formában adta ki az adatokat, csupán egyetlen karra vonatkozóan teljesített részben nem szerkeszthető formában. Az alperes az ország legnagyobb egyeteme, csaknem 3800 munkavállalót foglalkoztat. Ekkora mértékű erőforrás mellett az alperes alaptévékenységét nem veszélyezteti, számára aránytalan nehézséggel nem jár az adatigénylésnek a kért formában való teljesítése, az alperes nem hivatkozhat a közérdekű adatok nyilvánosságát korlátozó belső szabályzatra, vagy munkaköri leírásra sem. A közérdekű adatokhoz való alapjogok ugyanis csak törvényben lehet korlátozni, az alperes belső szabályzatában nem. Az Alkotmánybíróság több határozatában megerősítette, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog korlátozásának a pusztán adminisztratív jellegű megfontolások nem képezhetik indokát. Hivatkozott arra, hogy az ország hallgatói létszám szerint 20 legnagyobb egyeteméből 17 elektronikusan szerkeszthető formában a hasonló tartalmú adatigénylést teljesítette.

A megállapított ügyvédi munkadíj nem áll arányban a ténylegesen elvégzett alperesi ügyvédi tevékenységgel. Az alperes a perköltség vonatkozásában 42 óra munkadíj megállapítását kérte, amit az elsőfokú bíróság elfogadott. A per során 9 megkezdett óra tárgyalásra került sor, ezen kívül az alperes 16 oldal előkészítő iratot készített el. Erre figyelemmel legfeljebb 9+8, azaz tizenhét munkára alapulvételel lehetett volna részére perköltséget meghatározni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, a felperes perköltségben marasztalását indítványozta.

Előadása szerint a felperes az ösztöndíjak kifizetésének napja vonatkozásában csupán találgatott arra nézve, hogy azokat az egyetem milyen elektronikus rendszerben kezelheti, de sem megalapozott

tényelőadást, sem bizonyítást nem ajánlott fel annak érdekében, hogy igazolja, miszerint az egyetem valóban birtokol, illetve akár egyszerű adatrendezést követően rendelkezik ezekkel az adatokkal. Az elsőfokú ítélet indokolásából kiderül, miszerint valamennyi adat kiadásának akadályát képezte a leírt indokolás, így az a kifizetés dátumát illetően is irányadó, ez a kérdés nem maradt rendezetlen. Amennyiben az önkormányzati tisztségviselők összesített listája nem áll rendelkezésre, illetve a nekik teljesített kifizetések sem listázhatók, akkor az ezek megléte esetén kinyerhető kifizetési dátumok sem lesznek az adatkezelőnél megtalálhatóak.

Az ún. SAP pénzügyi rendszerben a dátumhoz rendelt pénzügyi teljesítések munkaszámonként elkülönítve szerepelnek, ami azt jelenti, hogy kb. 60-80 személy részére teljesített kifizetést egy összegben tartalmaz a rendszer. Az egyes személyekhez rendelt átutalási napok csak akkor azonosíthatók, ha több különböző adatsort kézi analitikával vet össze és értelmez. A NEPTUN tanulmányi rendszer az egyes személyek ösztöndíjának jogcímét tartalmazza, de az a SAP rendszerrel nincs összekapcsolva, sőt adatsoraik sem olyanok, amelyek egymáshoz illeszthetőek lennének, mivel teljesen eltérő funkciójú nyilvántartásokról van szó.

Egyszerű művelettel, önmagában összehasonlítással az átutalási napokra vonatkozó adatok nem nyerhetőek ki. Az Állami Számvevőszék ellenőrzésekor is az a kialakult gyakorlat, hogy a konkrét vizsgálatnak megfelelően az SAP rendszerben rögzített tranzakciót, a kifizetés részletes adatait, körülményeit a pénzügyi bizonylatok összegyűjtésével, kutató munkát követően azonosítják.

A belső szabályzatából következően a kifizetés utalási napja tárgyhoz 8-a és 10-e közé esik.

A felperes részére a kért adatok kiadásra került, a közérdekű adatok nyilvánosságához való alapjog nem sérült azáltal, hogy a kért formátum nem volt teljesíthető.

A közérdekű adat iránti igény teljesítéséért megállapítható költségterítés mértékéről szóló 301/2016. (IX. 30.) Kormányrendelet 3. § (1) bekezdése szerint az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő ráfordításként az igényelt adat felkutatásához, összesítéséhez és rendszerezéséhez, az igényelt adat adathordozójáról másolat készítéséhez és a másolaton a meg nem ismerhető adat felismerhetetlenné tételéhez szükséges időtartam vehető figyelembe. Nem tartozik ide, és költsége nem téríthető meg tehát annak a munkának, amely a kért adat formátumának megváltoztatására fordított időt kompenzálná. Az igényt teljesítette, azt az adatigénylő által kért formában megtenni nem volt módja.

Az Infotv. 29. § (4) bekezdése az igény teljesíthetőségének érdekében mondja ki azt, hogy költségterítés kérhető. A törvény sem a kért formátumra történő átalakítás esetére engedélyez tehát költségterítést, azt csupán magához a teljesíthetőséghez köti. A költségterítés arra szolgál, hogy maga az igény teljesítésre kerülhessen. Az azonban, hogy az milyen formában történik, már másodlagos tényező, a törvény által is más szinten kezelt kérdés.

Az Infotv. 30. § (1) bekezdése szerint az adatigénylésnek közérthető formában és - amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes - az igénylő által kívánt formában, illetve módon kell eleget tenni. A jogszabály nem azt mondja ki, hogy mindenképpen az igénylő által kért formában kell teljesíteni az adatigénylést, hanem azt, hogy az igénylő által kívánt formában akkor kell teljesíteni, ha erre a közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül képes. Ezen esetben nem merül föl bármiféle költségterítés lehetősége.

A szabályozás módjából levezethető, hogy a közérdekű adatok, közérdekből nyilvános adatok megismerhetősége alkotmányos alapjog, de a kiadott adatok formátumának kiválasztása már nem.

A felperes a fellebbezésében tévesen hivatkozik arra, hogy a kért formátumra való átalakítást a munkaköri leírások megfogalmazásával akadályozná. A formátum átalakítására megfelelő erőforrással nem rendelkezik.

A 2017. november 10. napján kelt beadványa tartalmazza, hogy az addig összegyűlt 29+9 óra magában foglalja a peres beadványok szerkesztésével, a vonatkozó információk összegyűjtésével, a vonatkozó jogszabályok kutatásával és a joggyakorlat tanulmányozásával töltött indokolt munkamennyiséget, valamint a tárgyalási órákat. A nyilatkozatban foglaltakat a felperes az elsőfokú eljárásban nem kifogásolta. A fellebbezés minden magyarázat nélkül, önkényesen kívánja meghatározni az általa összeszámolt 16 oldalnyi irat vonatkozásában a 8 munkaórát, amely megalapozatlan. A beadványok szerkesztése nem gépiesíthető, a beadványok írásával töltött idő átlagban semmiképp sem tehető oldalanként fél órára. A rendelet 3. § (6) bekezdése szerint a bíróságnak lehetősége van a munkadíj mérséklésére, ugyanakkor ez nem kötelezettsége, tekintettel jelen ügy bonyolultságára, az érintett adatok és a felmerülő kérdések széles körére, az eljáró bíróság alapos tényállás feltárására, a megállapított munkadíj a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységnek kifejezetten megfelel.

A felperesi fellebbezés részben megalapozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében kizárólag a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálhatta felül. A felperes fellebbezése a jogosult tisztsége vonatkozásában előterjesztett adatigénylést nem érintette, az elsőfokú ítélet felülbírlatára ebben a körben nem volt lehetőség.

A fellebbezéssel érintett körben az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntésével és levont jogi következtetéseivel azonban a Fővárosi Ítéltábla nem teljes mértékben értett egyet, ezért az első fokon hozott határozatot a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta.

A jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket az elsőfokú ítélet indokolása ismertette, azokra a másodfokú bíróság visszautal.

A felperes fellebbezése az elsőfokú bíróság ítéletét három szempontból támadta: a felperes kérte az alperes kötelezését a hallgatói önkormányzati tisztségviselők számára juttatott ösztöndíj átutalások napjaira vonatkozó adatok kiadására, valamint a Bölcsészettudományi Kar tekintetében 2010. szeptember 1-től 2013. június 30-ig terjedő időszakra vonatkozóan PDF formátumban teljesített adatkiadás Excel-táblázatban való teljesítésére, vitatta továbbá az alperes részére megállapított elsőfokú perköltség összegét.

Az átutalások napját érintően a Fővárosi Ítéltábla egyetértett a felperesi fellebbezés érvelésével. Az alperesnél a hallgatókkal történő kifizetések teljesítésére a Gazdálkodási és Vagyongazdálkodási Szabályzat 35. §-a értelmében átutalással kerül sor, a 41. § (1) bekezdése értelmében pedig az alperes a tevékenysége vagyoni és pénzügyi helyzetére ható eseményeiről áttekinthető nyilvántartást köteles vezetni az államháztartási számvitelről szóló jogszabály szerint. Ennek megfelelően az átutalások időpontja valamennyi kar és hallgató, így a hallgatói önkormányzati tisztségviselők vonatkozásában is az alperes rendelkezésére kell, hogy álljon, e tekintetben az adatok kiadására köteles.

Kiemeli ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla, hogy egységes a bírói gyakorlat abban, miszerint az adat kiadásra az alperes az adatkérés teljesítéséig terjedő időszakra nem kötelezhető.

Az Info.törvény 31. § (2) bekezdése értelmében a bíróságnak a perben a megtagadás jogszerűségét és indokait kell vizsgálnia, azt, hogy az adatkezelő az adatigénylésben megjelölt kezdő időpont és az adatigénylés „beérkezése” közötti időszakra vonatkozóan jogszerűen tagadta-e meg az adatkiadást. A perbeli esetben a felperesi adatigénylés 2016. július 5. napján érkezett meg az alpereshez, ennek

megfelelően az átutalások napjára vonatkozó adatok kiadására az alperes a 2010. szeptember 1-től 2016. július 5-ig terjedő időszak vonatkozásában kötelezhető.

Az Infotv. 30. § (2) bekezdése értelmében az adatigénylésnek közérthető formában és - amennyiben ezt az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv aránytalan nehézség nélkül teljesíteni képes - az igénylő által kívánt technikai eszközzel, illetve módon kell eleget tenni.

A közérdekű adatigénylés teljesítésének ésszerű korlátja az, hogy miután az adat megismerésére vonatkozó igény teljesítése az adat meglétét feltételezi, az adatkezelő az igény teljesítése érdekében nem köteles maga előállítani a kért adatokat.

Az Európai Parlament és a Tanács 2013/37/EU irányelvével módosított a közszféra információinak további felhasználásáról szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2003/98/EK irányelve (PSI irányelv) meghatározza a tagállamok közintézményeinek birtokában lévő dokumentumok további felhasználására, valamint a további felhasználás megkönnyítésének gyakorlati eszközeire vonatkozó minimumszabályokat. Az irányelv 5. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzítettek szerint a közintézmények a dokumentumaikat bármilyen meglévő formátumban és nyelven, és amennyiben lehetséges és szükséges, nyílt és számítógéppel olvasható formában és a hozzájuk tartozó metaadatokkal együtt rendelkezésre bocsátják. Mind a formátumnak, mind a metaadatoknak a lehető legnagyobb mértékben meg kell felelnie a hivatalos nyílt szabványoknak. Ez azonban nem jelent kötelezettséget a közfeladatot ellátó szerv számára arra, hogy - az ennek való megfelelés érdekében - létrehozza, vagy átalakítsa a dokumentumokat, illetve azokból kivonatot készítsen, amennyiben ez aránytalan, egy egyszerű műveleten túlmutató erőfeszítést jelentene.

Az alperes a Bölcsészettudományi Kar vonatkozásában a 2010. szeptember 1-től 2013. június 30-ig terjedő időszakra PDF-formátumban, és nem a felperes által kért Excell-táblázatban teljesítette az adat-kiadási kötelezettségét. Ezzel az adatkiadási kötelezettségének eleget tett. Az alperesnek az adatok utóbbi formátumban történő kiadásához - a felperes által sem vitatottan - 27 db - egyenként akár 7 oldal terjedelmet elérő - PDF fájlt kellene feldolgoznia, az azokban szereplő adatokat kézi bevitellel átírva Excell táblázatba.

A perbeli esetben tehát az volt megállapítható, hogy bár a kiadni kért adat az adatkezelő kezelésében van, annak Excell-táblázatba való átkonvertálása olyan jellegű munkaráfordítást igényel, melynek elvégzésére a másodfokú bíróság megítélése szerint a közfeladatot ellátó szervnek már nincs jogszabályi kötelezettsége. Az adatigénylés teljesítése adott esetben már olyan aránytalan erőfeszítést jelentene, ami a közfeladatot ellátó szervtől még költségtérítés esetén sem várható el.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint ha a polgári eljárásban a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek az eljárást megelőző és a tárgyaláson kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5000 forint, de legalább 10 000 forint.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság által az alperes részére 42 munkaóra alapulvételével felszámított és megállapított perköltség eltúlzott még akkor is, ha a peres eljárás indokolatlanul hosszúra nyúlt.

A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj összegét - a fenti jogszabályhely alapján - mérlegeléssel állapította meg, figyelembe véve az ügy nehézségét, a megtartott tárgyalások számát, az alperesi jogi képviselő által - a tárgyaláson történő részvételt meghaladó - az ellenkérelem, az előkészítő iratok elkészítésére fordított időszükségletet. Ennek alapján azt állapította meg, hogy 20 munkaóra ráfordítás áll arányban a ténylegesen elvégzett alperesi ügyvédi tevékenységgel, kiemelve, hogy a joggyakorlat ismeretének esetleges hiánya, az annak tanulmányozására fordított idő perköltséggént

nem számítható fel. Szem előtt tartotta azt is, hogy a másodfokú döntés eredményeként a pernyertesség-pervesztesség aránya módosult, az 10-90 %-ban állapítható meg a felperesre terhesebben. Mindezek alapján a felperes által az alperesnek fizetendő elsőfokú perköltség mértékét 100.000 forint + áfa összegre leszállította.

A felperes fellebbezése részben eredményre vezetett, a pernyertesség, pervesztesség arányát a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban 50-50%-ban állapította meg. A Pp. 81. § (1) bekezdése alapján ezért akként rendelkezett, hogy a felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

Az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2018. október 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró
bíró

Kepesné dr. Bekő Borbála s.k.

A kiadmány hitelül:

tisztviselő